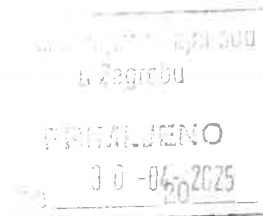

Primljeno: 21.05.2025. 12.31.19 h	
Klasifikacijska oznaka	Određena jedna
344-08/22-06/05	376-08/PS
Uredbeni broj	Prilog
434-25-17	0

d4460016

Republika Hrvatska
Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske
Zagreb

Broj:Ppž-4207/2023

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Maria Soljačića kao predsjednika vijeća, te Tomislava Tomašića i Marjane Rajić kao članova vijeća, uz sudjelovanje Diane Pavlečić, u svojstvu više sudske savjetnice kao zapisničarke, u prekršajnom postupku protiv okrivljene pravne osobe A1 HRVATSKA d.o.o., zastupane po branitelju, zbog prekršaja iz članka 119. stavka 1. točke 58. Zakona o elektroničkim komunikacijama (NN 73/08, 90/11, 133/12, 80/13, 71/14, 72/17), odlučujući o žalbi okrivljene pravne osobe, podnijetoj protiv presude Općinskog prekršajnog suda u Zagrebu od 27. ožujka 2023., broj: 24. Pp-15921/2022, na sjednici vijeća održanoj 5. ožujka 2025.,

presudio je

I. Odbija se kao neosnovana žalba okrivljene pravne osobe A1 HRVATSKA d.o.o. i potvrđuje se prvostupanjska presuda.

II. Na temelju odredbe članka 138. stavka 2. točke 3. podtočke c) Prekršajnog zakona (NN 107/07, 39/13, 157/13, 110/15, 70/17, 118/18, 114/22), okrivljena pravna osoba A1 HRVATSKA d.o.o. je obvezana naknaditi paušalni iznos troškova ovog drugostupanjskog prekršajnog postupka u iznosu od 60,00 eura (šezdeset eura), u roku od 30 (trideset) dana računajući od primitka ove presude.

Obrazloženje

1. Prvostupanjskom presudom Općinskog prekršajnog suda u Zagrebu okrivljena pravna osoba je proglašena krivom i kažnjena novčanom kaznom u iznosu od 45.000,00 eura, zbog prekršaja iz članka 119. stavka 1. točke 58. Zakona o elektroničkim komunikacijama, činjenično opisanog u izreci pobijane presude.

2. Istom presudom okrivljena pravna osoba je obvezana naknaditi troškove prekršajnog postupka u paušalnom iznosu od 150,00 eura.

3. Protiv prvostupanjske presude okrivljena pravna osoba je pravodobno, putem branitelja, podnijela žalbu zbog povrede odredaba materijalnog prekršajnog

prava, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, te odluke o prekršajnoj pravnoj sankciji, navodeći u bitnom da je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio činjenično stanje utvrdivši da je sporni incident iz veljače 2022. (hakerski napad) imao značajke koji ga čine incidentom značajnim za sigurnost i cjelovitost mreža i usluga u smislu čl. 6. st. 3. Pravilnika o načinu i rokovima provedbe mjera zaštite sigurnosti i cjelovitosti mreža i usluga (NN 112/2021), čime bi na strani okrivljenika nastala obveza prijave incidenta ovlaštenom tužitelju. Sud je ovu činjenicu utvrdio prepisujući činjenično tvrdnje HAKOM-a, poklanjajući vjeru svjedoku koji nije objektivan (radi se o _____ temeljem čijeg izvješća je pokrenut ovaj postupak), a sud je na tu okolnost propustio provesti vještačenje, iako sud sam sigurno nema dovoljno stručnog znanja za utvrđenje ovih činjenica. Sud je propustio utvrditi sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonite odluke. Sud niti je išta samostalno utvrdio ili zaključio, niti je proveo telekomunikacijsko vještačenje, već je u pogledu utvrđenja činjeničnog stanja jednostavno prepisao pisane i usmene izjave HAKOM-a. To prepisivanje uključuje čak i notornu neistinu kako su sporni podaci bili javno obavljani i dostupni za potencijalnu zlouporabu, osobni podaci korisnika niti u jednom trenutku nisu bili niti javno objavljeni niti dostupni za potencijalne zlouporabe, a navedeno HAKOM ničim nije dokazao. U ovom postupku okrivljenik uporno tvrdi da je priznanje bilo neistinito, te da je iznuđeno upravo od strane HAKOM-a, te je okrivljenik predlagao tu svoju tvrdnju potkrijepiti vještačenjem, jer drugi objektivni i nepristrani način za to ne postoji. Sud ne objašnjava zašto je u cijelosti poklonio vjeru iskazu _____, jer sud ne može znati iskazuje li netko stručno ili ne u sferi u kojoj sud ne posjeduje stručno znanje, tim više ako je svjedok izravno zainteresiran za ishod postupka. Sud nije objasnio zašto smatra stručnim i uvjerljivim _____ koji ne može objasniti pojmove iz Pravilnika bez pozivanja na treće (neprimjenjive) propise, te bez očitih gramatičkih i logičkih pogrešaka. Okrivljenik je u obrani detaljno obrazložio zašto se pojmovi autentičnost i povjerljivost (onako kako ih definira Pravilnik) ne odnose na ugrožavanje osobnih podataka, već isključivo na sigurnost i cjelovitost mreža i usluga. Stav suda da iz činjenice da je okrivljenik od treće osobe zatražio forenzičko izvješće o vrsti i doseg incidenta proizlazi da je već u trenutku traženja tog izvješća okrivljenik sa sigurnošću morao znati sve parametre incidenta, nelogična je i neživotna. Ne postoji niti jedan razlog niti pravni niti logički da se rok iz odredbe čl. 6.3., koji uređuje način i rokove obavješćavanja o incidentima koji su značajni za sigurnost mreža i usluga, primjenjuje i na zasebnu obavijest o računalnim incidentima, o kojima govore čl. 6.4. i čl. 7. Pravilnika. Računalno-sigurnosni incident, o kojem se obavješćava putem PiXi platforme, može ali ne mora biti incident koji je značajan u smislu Dodatka 2 Pravilnika (značajan za sigurnost i cjelovitost mreže, ali ne mora istovremeno biti i računalni). S obzirom da pretpostavke za nastanak ta dva incidenta nisu iste, prvi nastaje ako su ispunjeni kriteriji iz Dodatka 2 Pravilnika, a drugi ako su ispunjeni kriteriji prema Nacionalnoj taksonomiji računalno-sigurnosnih incidenata, i ta dva nisu nužno vezana jedan uz drugi, ne postoji nikakav osnova da se rok za dostavljanje jedne obavijesti, koji jest propisan, automatski primjenjuje i na dostavljanje druge obavijesti. Da je zakonodavac želio da se i na obvezu dostave obavijesti o računalno-sigurnosnom incidentu putem PiXi platforme primjenjuje identičan rok kao za dostavu obrasca iz Dodatka 3, zakonodavac bi taj rok izrijekom propisao. Odredbom članka 119. stavka 1. točke 58. Zakona o elektroničkim komunikacijama, a kada je riječ o obavijestima, propisuje prekršajnu odgovornost za nedostavljanje obavijesti o povredi sigurnosti ili gubitka cjelovitosti od značajnog utjecaja na rad mreža ili obavljanja usluga, za povredu dostave obrasca iz Dodatka 3 Pravilnika, a tom

odredbom nije propisana prekršajna odgovornost za nedostavljanje obavijesti o značajnim računalno-sigurnosnim incidentima, odnosno za nedostavljanje obavijesti putem PiXi platforme, koji mogu i ne moraju biti značajni sigurnosti incidenti iz odredbe čl. 6. st. 1. Pravilnika. Prvostupanjski sud je pogrešno primijenio materijalno pravo propustivši na okrivljenika primijeniti naknadni blaži propis, a prema obvezi propisanoj odredbom čl. 3. st. 2. Prekršajnog zakona. Sud doslovce prepisuje HAKOM-ove tvrdnje kao vlastiti stav, te ističe kako je suština ovog postupka upravo u ugrožavanju osobnih podataka, odnosno nepravovremenom dostavljanju HAKOM-u obavijesti o ugroženosti osobnih podataka. Odnosno u nepravovremenom dostavljanju HAKOM-u obavijesti o ugroženosti osobnih podataka. Stari ZEK je jasno razdvojio pitanja sigurnosti i zaštite mreža od pitanja zaštite osobnih podataka, već je odvojeno propisao rokove i načine obavijesti za te dvije vrste incidenata, rokovi i načini obavijesti vezani za zaštitu sigurnosti i cjelovitosti mreža i usluga se moraju propisati Pravilnikom, što i jest učinjeno, dok se rokovi i načini obavijesti vezani za zaštitu osobnih podataka tek mogu propisati, no nisu propisani Pravilnikom. Novim ZEK-om za slučaj ugroženosti osobnih podataka korisnika ukinuta je obveza operatora da o takvoj povredi obavijesti HAKOM, potrebno je obavijestiti samo AZOP-a, kako propisuje čl. 42. novog ZEK-a. Podredno, okrivljenik ulaže žalbu i protiv visine izrečene sankcije, s obzirom da kazna ne bi odgovarala težini okrivljenikovog prekršaja. Navod suda da je u određivanju kazne uzeo u obzir veličinu okrivljenika je bespredmetan, jer svaki operator koji uopće i može počinuti konkretni prekršaj je nužno velik i raspolaže velikim brojem podataka, te nema logike veličinu koja je imanentna prekršaju uzimati kao otegotnu okolnost.

4. Žaliteljica predlaže da se iz razloga iznijetih u žalbi, ista prihvati.

5. Žalba nije osnovana.

6. Odlučujući o žalbi te ispitujući pobijanu presudu u smislu odredbe članka 202. stavka 1. Prekršajnog zakona (NN 107/07, 39/13, 157/13, 110/15, 70/17, 118/18, 114/22), uz ocjenu navoda žalbe, Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske je utvrdio da presudom nisu na štetu okrivljenice povrijeđene odredbe materijalnog prekršajnog prava i da u predmetu nije nastupila zastara prekršajnog progona, te nisu počinjene bitne povrede odredaba prekršajnog postupka iz članka 195. stavka 1. točke 6., 7., 9. i 10. Prekršajnog zakona, a na što sud pazi po službenoj dužnosti, te je našao da je Općinski prekršajni sud u Zagrebu točno utvrdio činjenično stanje, te na temelju utvrđenog činjeničnog stanja pravilno pravno označio djelo.

7. Naime, prvostupanjski sud je na temelju obrane okrivljenice, te iskaza svjedokinje ..., kao i uvida u priloženu dokumentaciju, imao valjane osnove zaključiti da su se u ponašanju okrivljenice ostvarila sva bitna obilježja prekršaja iz članka 119. stavka 1. točke 58. Zakona o elektroničkim komunikacijama.

8. Neosnovano žaliteljica poriče počinjenje prekršaja, ponavljajući navode iz obrane da ne postoji niti jedan razlog niti pravni niti logički da se rok iz odredbe čl. 6.3., koji uređuje način i rokove obavješćavanja o incidentima koji su značajni za sigurnost mreža i usluga, primjenjuje i na zasebnu obavijest o računalnim incidentima, o kojima govore čl. 6.4. i čl. 7. Pravilnika. Računalno-sigurnosni incident, o kojem se obavještava putem PiXi platforme, može ali ne mora biti incident koji je

značajan u smislu Dodatka 2 Pravilnika (značajan za sigurnost i cjelovitost mreže, ali ne mora istovremeno biti i računalni), te s obzirom da pretpostavke za nastanak ta dva incidenta nisu iste, prvi nastaje ako su ispunjeni kriteriji iz Dodatka 2 Pravilnika, a drugi ako su ispunjeni kriteriji prema Nacionalnoj taksonomiji računalno-sigurnosnih incidenata, i ta dva nisu nužno vezana jedan uz drugi, ne postoji nikakav osnova da se rok za dostavljanje jedne obavijesti, koji jest propisan, automatski primjenjuje i na dostavljanje druge obavijesti, a da je zakonodavac želio da se i na obvezu dostave obavijesti o računalno-sigurnosnom incidentu putem PiXi platforme primjenjuje identičan rok kao za dostavu obrasca iz Dodatka 3, zakonodavac bi taj rok izrijekom propisao, te odredbom članka 119. stavka 1. točke 58. Zakona o elektroničkim komunikacijama, a kada je riječ o obavijestima, propisuje prekršajnu odgovornost za nedostavljanje obavijesti o povredi sigurnosti ili gubitka cjelovitosti od značajnog utjecaja na rad mreža ili obavljanja usluga, za povredu dostave obrasca iz Dodatka 3 Pravilnika, a tom odredbom nije propisana prekršajna odgovornost za nedostavljanje obavijesti o značajnim računalno-sigurnosnim incidentima, odnosno za nedostavljanje obavijesti putem PiXi platforme, koji mogu i ne moraju biti značajni sigurnosti incidenti iz odredbe čl. 6. st. 1. Pravilnika.

9. Naime, odredbom članka 6. stavka 1. Pravilnikom o načinu i rokovima provedbe mjera zaštite sigurnosti i cjelovitosti mreža i usluga (NN 112/21) propisano je da pružatelji su obvezni obavijestiti Agenciju o sigurnosnom incidentu koji je značajnije utjecao na rad mreža i/ili usluga sukladno kriterijima za izvješćivanje iz Dodatka 2., pri čemu pružatelji provjeravaju ispunjavanje Kvantitativnih kriterija te ukoliko isti nisu zadovoljeni provjeravaju ispunjenost Kvalitativnih kriterija iz navedenog Dodatka. U slučaju svakog sigurnosnog incidenta, pružatelji uvijek moraju provjeriti je li došlo do značajnog računalno-sigurnosnog incidenta sukladno Nacionalnoj taksonomiji računalno-sigurnosnih incidenata iz navedenog Dodatka, te je stavkom 3. istog članka propisano da obavijest o sigurnosnim incidentima iz stavka 1. ovog članka mora se dostaviti Agenciji bez odgode, čim su podaci dostupni, i to putem predloška propisanog u Dodatku 3. ovog Pravilnika i to u roku od najviše 1 sat nakon ispunjavanja kriterija za izvješćivanje, odnosno isteka minimalnog trajanja sigurnosnog incidenta iz Dodatka 2.

10. Nadalje, Dodatkom 2 Pravilnika, propisan je kvantitativni kriterij za izvješćivanje odnosno kada sigurnosti incident utječe na, između ostalog, povjerljivost i autentičnost, a definicija utjecaja na autentičnost propisana je odredbom članka 2. točke 11. Pravilnika odnosno da je utjecaj na autentičnost: kompromitiranje korisničkog identiteta, te je člankom 2. točkom 14. Pravilnika propisano da je utjecaj na povjerljivost: kompromitiranje povjerljivosti komunikacije, komunikacijskih podataka ili metapodataka.

11. Slijedom navedenoga, cit. odredbama jasno je propisano koji su kriteriji za obvezu izvješćivanja nadležnog tijela o sigurnosnom incidentu, a nesporna je činjenica da je u kritičnom razdoblju došlo do neovlaštenog pristupa sustavu A1 uz prijetnju objavljivanja stečenih osobnih podataka preko 100.000 korisnika A1, što je utvrđeno uvidom u naknadno dostavljeno izvješće od 9. veljače 2022., to se u konkretnom slučaju radi o sigurnosnom incidentu, pa je okrivljenica bila dužna o istom izvijestiti Agenciju u propisanom roku od najviše 1 sat nakon ispunjavanja kriterija za izvješćivanje, što je propustila učiniti, pa je time počinila prekršaj iz članka 119. stavka 1. točke 58. Zakona o elektroničkim komunikacijama, kojim je propisano

kažnjavanje pravne osobe ako ne poduzima propisane mjere u svrhu zaštite sigurnosti i cjelovitosti elektroničke komunikacijske mreže ili elektroničkih komunikacijskih usluga, ili ne obavješćuje korisnike usluga o opasnostima za sigurnost mreže, ili ne odredi odgovornu osobu, ili ne izvijesti Agenciju ili javnost o povredi sigurnosti ili gubitku cjelovitosti od značajnog utjecaja na rad mreža ili obavljanje usluga, ili ne postupi po zahtjevu Agencije u skladu s odredbama članka 99. ovoga Zakona.

12. U vezi navoda žaliteljice da stav suda da iz činjenice da je okrivljeni od treće osobe zatražio forenzičko izvješće o vrsti i dosegu incidenta proizlazi da je već u trenutku traženja tog izvješća okrivljenik sa sigurnošću morao znati sve parametre incidenta, nelogična je i neživotna, ističe se da kako je iz stanja spisa odnosno iz e-maila u A1 HRVATSKA d.o.o. vidljivo da je 7. veljače 2022. u 23,21 sat okrivljenica primila na nekoliko službenih e-mail adresa poruku nepoznatog pošiljatelja u kojoj se navodi da je bila žrtva hakerskog napada te da je u posjedu cijele baze podataka, te se u poruci iznosi prijetnja da će podatke objaviti na nekoliko hakerskih instanci ukoliko se ne ispuni njegov zahtjev, kao i iz obrane predstavnika okrivljenice vidljivo da su isti u jutro 8. veljače 2022. zamijetili navedeni e-mail, te je isti analiziran i eskaliran unutar kompanije, pa je u 15,14 sati okrivljenica poslala poruku društvu sa zahtjevom za izradu forenzičkog izvješća, to je okrivljenica bila svjesna postojećeg incidenta u naznačenom vremenu.

13. Također, navodi žaliteljice da stari ZEK je jasno razdvojio pitanja sigurnosti i zaštite mreža od pitanja zaštite osobnih podataka, već je odvojeno propisao rokove i načine obavijesti za te dvije vrste incidenata, rokovi i načini obavijesti vezani za zaštitu sigurnosti i cjelovitosti mreža i usluga se moraju propisati Pravilnikom, što i jest učinjeno, dok se rokovi i načini obavijesti vezani za zaštitu osobnih podataka tek mogu propisati, no nisu propisani Pravilnikom, a novim ZEK-om za slučaj ugroženosti osobnih podataka korisnika ukinuta je obveza operatora da o takvoj povredi obavijesti HAKOM, potrebno je obavijestiti samo AZOP-a, kako propisuje čl. 42. novog ZEK-a, nisu od utjecaja na prekršajnu odgovornost okrivljenice.

14. Naime, u konkretnom slučaju nije primjenjiva odredba članka 99.a Zakona o elektroničkim komunikacijama, budući se ista odnosi na dostavljanje obavijesti Agenciji i tijelu nadležnom za zaštitu osobnih podataka, koja mora sadržavati opis posljedica nastale povrede te predložene ili poduzete mjere u svrhu uklanjanja uzroka povrede postupanje operatora u odnosu na poduzimanje mjera u svrhu uklanjanja uzroka, kao i na obvezu dostave obavijesti korisnicima usluga ili drugih fizičkih osoba o nastaloj povredi osobnih podataka, ako je vjerojatno da će štetno utjecati na osobne podatke ili privatnost korisnika usluga ili druge fizičke osobe, a što bi predstavljalo daljnje postupanje nakon npr. sigurnosnog incidenta, jer je obveza iz tog članka ustanovljena radi uklanjanja uzroka povrede te obavješćavanja korisnika o povredi osobnih podataka, pa takva odredba sigurno ne isključuje primjenu odredbe o sigurnosnom incidentu kojim je došlo do povrede osobnih podataka korisnika usluga, jer odredbe članka 99. i članka 99.a Zakona o elektroničkim komunikacijama imaju različitu zaštitnu svrhu, te se u ovom predmetu okrivljenici ne stavlja na teret postupanje u suprotnosti s odredbom članka 99.a već odredbe članka 99. Zakona odnosno propust dostave izvješća nadležnom tijelu u propisanom roku.

15. U vezi s naprijed navedenim, novi Zakon o elektroničkim komunikacijama (NN 76/22), kojim je izmijenjena obveza iz članka 99.a ranijeg Zakona o elektroničkim komunikacijama (NN 73/08, 90/11, 133/12, 80/13, 71/14, 72/17), nije blaži za počinitelja, što potpuno pogrešno navodi žaliteljica.

16. Nije u pravu žaliteljica kada navodi da je sud činjenice utvrdio prepisujući činjenično tvrdnje HAKOM-a, poklanjajući vjeru svjedoku koji nije objektivan (radi se o ..... temeljem čijeg izvješća je pokrenut ovaj postupak), a sud je na tu okolnost propustio provesti vještačenje, iako sud sam sigurno nema dovoljno stručnog znanja za utvrđenje ovih činjenica, te je sud je propustio utvrditi sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonite odluke, te sud niti je išta samostalno utvrdio ili zaključio, niti je proveo telekomunikacijsko vještačenje, već je u pogledu utvrđenja činjeničnog stanja jednostavno prepisao pisane i usmene izjave HAKOM-a, a to prepisivanje uključuje čak i notornu neistinu kako su sporni podaci bili javno obavljani i dostupni za potencijalnu zlouporabu, osobni podaci korisnik niti u jednom trenutku nisu bili niti javno objavljeni niti dostupni za potencijalne zlouporabe, a navedeno HAKOM ničim nije dokazao.

17. Naime, u tijeku postupka nedvojbeno je utvrđeno da je izvršen hakerski napad na operatora A1 HRVATSKA d.o.o., te u odnosu na navedeno nije bilo potrebno dodatno utvrđivati činjenice, pa stoga niti provoditi telekomunikacijsko vještačenje, te kako su u postupku utvrđene sve potrebne činjenice, prvostupanjski sud je na njih pravilno primijenio Zakon o elektroničkim komunikacijama, te se isti rukovodio pravnim smjernicama, za koje ima potrebno stručno znanje, a pravilno utvrđenje prvostupanjskog suda te obrazloženje počinjenog prekršaja od strane okrivljenice, u skladu je s odredbama Prekršajnog zakona i Zakona o elektroničkim komunikacijama, te nikao ne predstavlja prepisivanje izjava HAKOM-a, što neprihvatljivo ističe žaliteljica.

18. Nadalje, u vezi navoda žaliteljice da je sud prepisao i notornu neistinu kako su sporni podaci bili javno obavljani i dostupni za potencijalnu zlouporabu, osobni podaci korisnik niti u jednom trenutku nisu bili niti javno objavljeni niti dostupni za potencijalne zlouporabe, a navedeno HAKOM ničim nije dokazao, ističe se da za ostvarenje djela prekršaja koji se okrivljenici stavlja na teret nije od utjecaja jesu li neovlašteno objavljeni podaci korisnika, te prvostupanjski sud na tome nije temeljio svoju odluku, s time da čim je došlo do sigurnosnog incidenta koji je imao za posljedicu neovlaštenu dostupnost podacima korisnika usluga, postoji mogućnost da isti budu zlouporabljani, te je i sama okrivljenica u izvješću od 9. veljače 2022. navela u vezi čimbenika ozbiljnosti prijetnje da postoji vjerojatnost izlaganja.

19. Imajući u vidu utvrđeno činjenično stanje i pravnu oznaku djela, ovaj sud je našao da je izrečena novčana kazna okrivljenici za navedeno djelo u granicama zakona i primjerene težini djela, stupnju odgovornosti okrivljenika i u skladu s ostalim okolnostima odlučnim za odmjerenje kazne.

20. U vezi navoda žaliteljice da je navod suda da je u određivanju kazne uzeo u obzir veličinu okrivljenika bespredmetan, jer svaki operator koji uopće i može počiniti konkretni prekršaj je nužno velik i raspolaže velikim brojem podataka, te nema logike veličinu koja je imanentna prekršaju uzimati kao otegotnu okolnost, ističe se da prvostupanjski sud navedeno nije cijenio kao otegotnu okolnost, što je

vidljivo iz obrazloženja prekršajnogpravne sankcije gdje se navodi da otegotne okolnosti nisu utvrđene, već su takve činjenice cijenjene s obzirom na stupanj krivnje okrivljenice, jer s obzirom na djelatnost koju obavlja i u kojem opsegu, bila je dužna postupati s pažnjom dobrog gospodarstvenika i razraditi proceduru postupanja kod sigurnosnog incidenta, što nije učinjeno.

21. Kako je odredbom članka 138. stavka 2. točke 3. podtočke c) Prekršajnog zakona propisano da troškovi prekršajnog postupka obuhvaćaju i paušalni iznos troškova prekršajnog postupka Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske kada je donio odluku kojom je pravomoćno utvrđena prekršajna odgovornost okrivljenika, ako je odlučivao o žalbi okrivljenika, to je na temelju članka 139. stavka 3. Prekršajnog zakona, obvezana okrivljenica na naknadu paušalnog iznosa troškova drugostupanjskog prekršajnog postupka, uzimajući u obzir složenost i duljinu postupka.

22. Iz navedenih razloga, na temelju članka 205. Prekršajnog zakona, valjalo je žalbu okrivljenice odbiti kao neosnovanu i prvostupanjsku presudu potvrditi.

U Zagrebu 5. ožujka 2025.

Zapisničarka:

Diana Pavlečić v.r.

Predsjednik vijeća:

Mario Soljačić v.r.

Presuda se dostavlja Općinskom prekršajnom sudu u Zagrebu u 5 otpravaka: za spis, okrivljenicu, branitelja i tužitelja.

Za točnost otpravka - ovlašteni službenik
upraviteljica zajedničke sudske pisarnice
Edita Vrkljan

